

ROZJAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w rozjać).

inf rozjać się. ◇ [praet 3 sg f rozjęła się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozjać.

Zakończy się, rozstrzygnąć się: Chybá žeby fię tráfił táki czás/ iżby fię łpor żadnym łpofobem rozjać niemogł [ut res dirimi ... possit] bez oręža *ModrzBaz* 63.

[*Szereg:* »rozjać się i dokończyć«: Ale on łzláchetny Rotmiłtr/ [...] wołáiąc ná łwoie/ nápominał ie ku bitwie/ y nieodłzedł z támtąd/ áž fię oná bitwá rozjęłá y dokończyłá *BarlBaz* 679 (*Linde* s.v. rozjać).]

Formacje współrdzenne cf JAĆ SIĘ.

MN